

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ

ΥΝΕΣΤΗ νέος σύλλογος ἐν Ἀθήναις, ἡ «Ἐθνικὴ συνείδησις». Μετὰ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς Ἀγχιάλου, εἴτε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐξηγέρθη ζητῶν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν, ἄνδρες φιλοπάτριδες συνήλθον καὶ ἀποτέλεσμα τῆς συσκέψεως ὁπῆρξεν ὁ ἐν σωματείῳ σοβαρῷ συνασπισμὸς αὐτῶν. Ἡ «Ἐθνικὴ συνείδησις» ἐξέδωκε προκήρυξιν, δι' ἧς ἐπικαλεῖται σύντονον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλ. κόσμου ἐπὶ τῆς κρίσεως, ἣν διέρχεται ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμός. Ἡ Ἐταιρεία σκοπεῖ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὑπὲρ πάσης ἐθνικῆς ἐνεργείας καὶ νὰ διαφωτίσῃ ἅμα τὴν δημοσίαν γνώμην περὶ τῶν ἐθνικῶν δικαίων τῆς Ἑλλ. φυλῆς. Ἄς εὐχηθῶμεν εἰς τὸν ἀρτιούστατον σύνδεσμον ὃν διοικοῦν εὐνυχῶς ἄνδρες ἡθικῆς ἐπιβολῆς καὶ ἐπιστημονικοῦ κύρους, ὥπως παρακάμψῃ πᾶν τυχὸν ἐμπόδιον καὶ πραγματώσῃ ἔστω καὶ ἓνα ἐκ τῶν πολλῶν σκοπῶν, οὓς προτίθεται νὰ ἐπιτελέσῃ. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶνε πατριῶται, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐλλείπει ἡ μέθοδος τῆς ἐργασίας, ἡ ἐπιμονή, ὁ ἐνθουσιασμός. Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐκδηλώσῃ ἐμπράκτως ἡ «Ἐθνικὴ συνείδησις» ἀν φιλοδοξῇ ὄχι μόνον νὰ λέγεται, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶνε ἐθνικὴ. Τὸ σύμβολον τοῦ Συλλόγου, ὁ πυρφόρος Προμηθεύς, ἃς φωτίσῃ τοὺς ἑταίρους.

Η ΘΕΟΠΟΙΟΣ ΣΟΥΛΤΖΕΡ

ΠΕΡΙΕΓΟΝ εἰδύλλιον ἢ μᾶλλον ἐν σκάνδαλον ἀπασχολεῖ ἀπὸ τινος τὸν Ἑνρωπαϊκὸν τύπον. Ὁ πρίγκηψ στρατηγὸς Ἰωάνειμ Ἀλβέρτος τῆς Πρωσσίας ἐρωτεύθη τὴν ἠθοποιὸν Μαρίαν Σούλτζερ. Ὁ θεῖος τοῦ Ἀυτοκράτορος Γουλιέλμος δυσσεβήθη διὰ τοιοῦτον ἀνάξιον πρίγκηπος ἐρωτᾶ τὸν ἐξώρισε, ἀλλὰ κατόπιν συνήρυσεν εἰς τὸν γάμον τῶν δύο ἐραστῶν. Ὁ πρίγκηψ θὰ τὴν ἐνυμφεύετο, ἀλλὰ πρὸς τήρησιν τῶν τύπων ἔδει ἡ Σούλτζερ νὰ ἀποκητήσῃ τίτλον βαρωνίδος. Καὶ ἐδῶ ἦτο ἔλη ἢ δυσκολία. Εὐτυχῶς εὗρέθη εἰς Αὐστρίαν ἓνας πτωχὸς βαρῶνος ἔστις ἐδέχθη νὰ νυμφευθῇ εἰκονικῶς τὴν Σούλτζερ, λομβάνων ὡς ἀμοιβὴν 20,000 μάρκα ἐτησίως. Ὁ βαρῶνος συνήρυσεν, ὁ γάμος ἔγινε παρόντος ὡς μάρτυρος τοῦ ἐραστοῦ πρίγκηπος μεθ' οὗ ἡ Σούλτζερ ἐπέστρεψεν εἰς Βερολίνον εὐθὺς ἀμέσως μετὰ

τὴν ἱεροτελεστείαν, τοῦ συζύγου ἀπομείναντος μόνου. Ἀλλ' ἤδη ὁ Κάϊζερ ἐθύμωσε καὶ πάλιν, καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς ἐραστὰς νὰ μένουν εἰς Γερμανίαν. Καὶ αὐτοὶ τώρα παρεπιδημοῦν

εἰς Πορισίους, ἀφοῦ δ' ἐπρίγκηψ ἔπεμψε εἰς τὸν οὐτοκράτορα τὴν προαίτησίν του ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ Γερμανικοῦ στρατεύματος.

ΑΔΕΛΦΑΙ FONTAIN

ΤΗΝ ἑνερξιν τῶν ἐφεινενῶν μουσικῶν ἀπολαύσεων ἔδωσαν δύο χορευομένηι ἀδελφαί, καλέσασαι εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν ὁμήγησιν φιλομούσων Ἀθηναίων καὶ Ἀτιθίδων. Αἱ ἀδελφαὶ Rodhaïη εἶνε γνωστόταται εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον τοῦ Βελγίου. Διπλωματοῦχοι τοῦ Ὠδείου Βρυξελλῶν, ἤλθον εἰς τὴν πόλιν μας φέρουσαι θεομᾶς, συστάσεις ἀπὸ τοῦ κ. Γκεβάρ, τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐκεῖ Ὠδείου. Ἡ μεγαλύτερα ἀδελφὴ Ραφάελα—μία ἀλύγιστος Κορνᾶτις μὲ ἔλπην τὴν ψυχρὰν ἴσως, ἀλλὰ μεγαλοπρεπὴ στάσιν τοῦ σώματος—ἔφαλε μὲ περισστέρεν τέχνην ἀπὸ τὴν ἀδελφήν της. Ἡ φωνὴ της μέντζο-σοπράνα εἶχε τόνους λεπτοτάτους καὶ αἰσθημα εἰλικρινές. Εἰς τὸ ᾄσμα «Viens mon bien-aimé» τοῦ Cha minade ἔδειξεν ἐπίζηλα χορίσματα μουσικῆς ἀντιλήψεως.

Ἡ νεωτέρα ἀδελφὴ Ἰωάννα—σοπράνο—ἔχει περισσότεραν ἑκφρασιν εἰς τοὺς τόνους καὶ φωνὴν σταθεράν εἰς τὰς ὑψηλὰς διακυμάνσεις. Τὰ δύο τραγῳδία τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος, τὰ εἰλημμένα ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Vecherlin ἀπεδόθησαν

καλλίστα καὶ δικαίως κατεχειροκροήθησαν, ἰδίως τὸ «Jeunes filleles.» Ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα Ρονταὶν εἶνε καὶ καθηγήτρια εἰς τὸ Ὠδεῖον Βρυξελλῶν.

Ἐν τέλει, αἱ δύο ἀδελφαὶ ἔψαλλον τὴν δυνάμειν τῆς Τζοκόνδας, ἀπέδειξαν δὲ ἐτι θὰ ἔδραπαν δάφνας ἐὰν ἔψαλλον ἀπὸ σκηνῆς θεάτρον.

ΜΑΤΘΙΑΔΗ ΚΡΕΜΕΡ

ΜΕΤΑ τὰς Ρονταὶν, εἰς τὸ Ὠδεῖον νέα συναυλία ἐδόθη, ὑπὸ τῆς καθηγητρίας τῆς ἄρπας κ. Ματθίδης Κρέμερ. Ἡ ἔξοχος ἀρπίστρια, ἥτις κέκτηται πρῶτον βραβεῖον τοῦ Ὠδείου Βρυξελλῶν, ἔπαιξε θανμάσια. Ἡ Φαντασία τοῦ Saint—Saëns, καὶ ὁ Χορὸς τῶν Συμφιδίων τοῦ Godefruid ἀπεδόθησαν μὲ τέχνην σπανίον ἢ κ. Κρέμερ κρατεῖ εἰς τοὺς δακτύλους της τὸ μυστήριον τῆς ποιήσεως τὸ αἰσθημα χύνεται μέσα εἰς τὰς χορδὰς τοῦ ὄργάνου της καὶ ἀποδίδει εἰς λεπτοτάτους ἤχους ἔλον τὸ θέλητρον τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τοῦ πάθους.

Εἰς τὴν ἐσπερίδα προσέθηκε τὴν τέχνην τοῦ δ. κ. Buslinduy, ὅστις ἐξετέλεσε μὲ δύναμιν καὶ τέχνην τὸ 4ον conceito εἰς re mineur τοῦ Vi-euxlemps θανμάσια, ἔφαλλε δὲ μὲ γλυκύτητα ἢ δεσποινὶς Χατζημυχάλη.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ Βασιλεὺς ἀνέθηκε τὴν ἐκ χαλκοῦ κατασκευὴν τῆς προτομῆς του εἰς τὴν διάσημον ἀγαματοποιὸν τῶν Παρισίων Renée de Variène. Δις πρὸ τῆς ἐκ Παρισίων ἀναχωρήσεώς του ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη τὸ ἐργαστήριον τῆς δεσποινίδος Βαριέν καὶ παρέμεινεν ἐπὶ πολὺ, ἵνα ἡ καλλιτέχνης σχεδιάσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ἡ δεσποινὶς Βαριέν θὰ ἐτελέσῃ τὸ δεύτερον ἤδη προτομὴν Ἡγεμόνος. Ἡ πρώτη παρ' αὐτῆς κατασκευασθεῖσα εἶνε ἡ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰνδο-Κίνας, ἥτις ἐστάλη ὡς δῶρον πρὸς τὸν Σισωβᾶθ. ἐκ μέρους τῆς πόλεως τῶν Παρισίων.

Ἐν Βουδαπέστη ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάλματος τοῦ μεγάλου Οὐγγρον πολιτευτοῦ κόμητος Ἀνδράσ.

Ὁ Παρισινὸς οὐλλογος τῆς «Ἐλευθέρας Σκέψεως» ἀνήγειρε πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς τὴν Μονμάρτην ἀγαλμα εἰς τὸν ἱππότην Δε-Λα-Μπάρ καταδικασθέντα τῷ 1766 εἰς τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατον παρὰ τῶν καθολικῶν καλογήρων διότι δὲν ἀπένευμε χαιρετισμόν.

Ὁ Δε-Λα-Μπάρ δεκαεπταετής μόλις, ὑπεβλήθη εἰς τὰ φρικωδέστερα μαρτύρια διότι ἔφαλλε ἄσματα ἄσεμνα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τῆς Παρθένου καὶ τῶν ἁγίων καὶ διότι δὲν παρηκολούθησε τὴν ἐσχάρν λιτανεῖαν. Ἀσκεπὴς καὶ

μὲ τὸν βρόχον εἰς τὸν λαιμὸν ἔκαμε δις τὸν γόρον τῆς μονῆς τῆς Ἱερᾶς Καρδίας. Ἐκόπη κατόπιν ἡ γλῶσσα του, κατόπιν ἡ κεφαλὴ του, τὸ δὲ πτώμα ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς πυρᾶς φέρον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ φιλοσοφικὸν λεξικὸν τοῦ Βολταίρου.

Μετὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Παρισίων ὠμίλησε περὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἀληθείας καὶ τῆς γνώσεως ἐναντίον τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ. Αἱ κόραι κατόπιν τοῦ Λαϊκοῦ Ὀρφανοτροφείου παρήλασαν ἄδουσαι τὸν «Διεθνή ὕμνον».

Ὁ καλλιτεχνικὸς ὄμιλος τῆς Νικαίας διοργάνωσε διὰ τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον ἔκθεσιν τῶν ἔργων τοῦ Fragonard, χάριν τοῦ ἀγάλματος τοῦ ζωγράφου, ὅπερ πρόκειται νὰ ἐρεθῇ εἰς τὴν γενέθλιόν του πόλιν Grasse.

Εἰς Valenciennes τῆς Γαλλίας ἠγέρθη μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ Henri Wallon, ἀρχαίου ὑπουργοῦ καὶ γενοσημοῦ.

—Εἰς Abbeville ἐγείρονται προσεχῶς ἀνδριάντες τῶν Boucher καὶ Perthes.

—Τὸ Γαλλικὸν κράτος ἠγόρασε τὸν πίνακα τοῦ Chigot «Defence du marabout de Sidi—Brahim», ὃν θὰ τοποθετηθῇ δὲ εἰς τὸ μουσεῖον Tlemcen.